

ایستادشهر

سال سی و ششم، شماره سوم
مرداد شهریور ۱۴۰۴
ISSN:1023-7992

دوماهنامه نقد کتاب، کتاب شناسی و
اطلاع رسانی در حوزه فرهنگ اسلامی

۲۱۳

چو یا جهانش بخش | رسول جعفریان | سیدعلی میرافضلی | سیدرضا باقریان موحد | عبد الجبار رفاعی / محمد سوری
زهرا آقابابی خوزانی | سیدعلی کاشفی خوانساری | مهدی عسگری | حمیدرضا تمدن | امید حسینی نژاد | حیدر عیوضی
آریا طبیب زاده | رقیه فراهانی | میلاد بیگدلو | سید احمد رضا قائم مقامی | مجید جلیسه | علی راد
محمد شهسوار | عارف نوشاهی / شیوا امیرهدایی | مریم حسینی | علی نیک زاد | سیدعلی موسوی
غلامحسین خدري | علی ایمانی ایمنی | علی کاملی | فرهاد طاهری | سهیل یاری گل دژه | امید طبیب زاده | سید محمد عمادی حائری

مگر ز مضر به گنجان «بشیر» می آید | مقتل الحسین (ع) ابو حاتم، محمد بن حبان بُستی (م ۳۵۴)

رباعیات شهر آشوب حسن دهلوی | معرفی نشریه اتاق آبی

از نگاه عربی: متفکران معاصر ایران و جهان عرب (۲) | از ازدواج تا طلاق: روی و پشت یک سند

روابط قصه گویان دینی و حاکمان سیاسی | امامزاده حضرت شاه زندو (ع)

محمد عابد الجابری و نقد عقلانیت عربی | خراسانیات (۶) | آینه های شکسته (۱۰)

یادداشت های لغوی و ادبی (۵) | اشعار تازه یاب از شاعران دوره قاجار با استناد به نشریات آن عصر

نویشتگان (۱۴) | یادداشت های شاهنامه (۸) | چاپ نوشت (۲۰) | از شیعه علی (ع) تا دین علی (ع)

طومار (۱۲) | قصص الأنبياء در میراث اسلامی | المستخلص

تحفة البرره مجدالدین بغدادی در آثار شمس الدین محمد الأطعانی | کتابخانه یعنی غنای زنده زاینده

نقد ترجمه فارسی مابعد الطبیعه ارسطو اثر شرف الدین خراسانی

مروری بر تخلفات گسترده در پژوهش | تحلیل روشمند ادعاهای انتحال در حوزه فلسفه اسلامی

نکته، حاشیه، یادداشت

پیوست آینه پژوهش: ♦ سلسله مباحث نظری در باب تاریخ ادبیات، براساس آرای رنه وِلک (۲)

♦ در میانه حکایت و تصحیف

آیت الله نعیم آبادی

آیت الله آقای حاج شیخ غلامعلی نعیم آبادی یکی از فضایل حوزه علمیه قم بود. وی روز شنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۲۳ شمسی (۲۸ ربیع الثانی ۱۳۶۳ق) در روستای نعیم آباد دامغان زاده شد. پدرش حجت الاسلام حاج شیخ قدرت الله نعیم آبادی بود. وی پس از تحصیلات نخستین، سال ۱۳۳۶ به قم آمد و ادبیات را نزد استاد شیخ رحمت الله فشارکی و شهید شیخ غلامحسین حقانی، سطوح را نزد حضرات آیات صالحی مازندرانی، مکارم شیرازی، نوری همدانی و سلطانی طباطبایی و شرح منظومه را هم نزد شهید دکتر مفتاح آموخت. پس از آن در دروس خارج آیات عظام گلپایگانی، محقق داماد و حاج شیخ مرتضی حائری حاضر شد و مبانی علمی اش را استوار کرد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به امامت جمعه دامغان (۱۳۵۸ - ۱۳۶۹) و بندرعباس (۱۳۶۹ - ۱۳۹۸) و نمایندگی مجلس خبرگان (استان هرمزگان و استان تهران) برگزیده شد و به خدمات علمی و دینی و ساخت مساجد و مدارس و کتابخانه در دامغان و بندرعباس و تدریس و تألیف پرداخت. وی عالمی پرتلاش و پرکار و متواضع بود و در سال ۱۳۸۵ که برای تبلیغ به بندرعباس رفته بودم، به دیدنم آمد و مرا شرمندۀ اخلاق خویش ساخت.

آثارش عبارت اند از:

۱. داروینیسیم از دیدگاه دانش و مذهب
۲. نماز در آینه وحی
۳. نماز زیباترین پرستش
۴. نخستین گام در نماز
۵. زکات در آینه وحی
۶. زکات سهمی برای شکوفایی
۷. مبانی دینی اقتصاد مقاومتی
۸. بهائیت دین نیست
۹. روزه در آینه وحی
۱۰. غدیر در آینه تاریخ
۱۱. ولایت علی (ع) در آینه وحی
۱۲. امر به معروف و نهی از منکر
۱۳. آیین پارسایی: شرح خطبه متقین
۱۴. زمزمۀ روزه داران: شرح دعاهای روزانه ماه رمضان

۱۵. عاشورا در عاشورا: شرح خطبه امام سجاده (ع)

۱۶. صلیب خونین

۱۷. شکر در آینه وحی

۱۸. آسیب شناسی خواص

۱۹. امامت عصا ره رسالت

۲۰. تحریف در آموزه های دینی

آن مرحوم در ۸۰ سالگی، روز شنبه ۲۸ تیر ۱۴۰۴ شمسی (۲۳ محرم الحرام ۱۴۴۷ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع و نماز آیت الله حسینی بوشهری، در حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

حجت الاسلام دکتر حجتی

مرحوم حجت الاسلام والمسلمین آقای دکتر سید محمد باقر حجتی از استادان نامی دانشگاه تهران بود. آن فقید سعید روز جمعه ۲۵ اسفند ۱۳۱۲ شمسی (۳۰ ذی القعدة ۱۳۵۲ق) در بابل، در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش حجت الاسلام والمسلمین حاج سید محمد حجتی و و جدش آیت الله حاج سید محمد باقر بارفروش مازندرانی (از شاگردان آیات عظام شیخ عبد الله مازندرانی و آخوند خراسانی و سید محمد کاظم یزدی) از عالمان بابل بودند. ادبیات و سطوح را نزد پدرش و آیات شیخ علی موحد، سید محمد محقق بهشتی، شیخ محمد علی طبرستانی، شیخ نجف علی فاضل و سید حبیب الله غروی فراگرفت؛ سپس در سال ۱۳۳۰ به تهران آمد و سطوح عالی را از دکتر ابوالقاسم گرجی و حضرات آیات سید صدرالدین رضوی قمی، سید رضی شیرازی، میرزا باقر آشتیانی و میرزا ابوالحسن شعرانی، خارج فقه و اسفار را از آیت الله سید ابوالحسن رفیعی قزوینی و شرح منظومه و شفا را هم از استاد شهید مرتضی مطهری آموخت. در سال ۱۳۴۰ با حضور در کلاس های استادانی چون آقایان محمود شهابی، شیخ حسین علی راشد، سید احمد فردید و شیخ محمد علی حکیم دکترای فلسفه را از دانشگاه تهران اخذ نمود. در این مدت به سفرهای علمی فراوانی رفت و در کنفرانس ها و همایش های متعدد به ایراد سخن و تألیف مقالات پرداخت و سال ها در جایگاه مدیر گروه علوم قرآنی در دانشگاه تهران و دانشگاه تربیت مدرس به خدمت و تدریس پرداخت. وی بنیان گذار رشته علوم قرآن و حدیث در دانشکده الهیات و عضو مجمع اللغة العربية (دمشق) بود. او سال ۱۳۶۹ استاد ممتاز

۶۴۶

آینه پژوهش | ۲۱۳
سال ۳۶ | شماره ۳
مرداد و شهریور ۱۴۰۴

دانشگاه تهران، سال ۱۳۷۲ استاد نمونه کشور، سال ۱۳۷۳ خادم القرآن و در سال ۱۳۸۱ چهره ماندگار عرصه علوم قرآن برگزیده شد و در سال ۱۳۸۴ نیز نشان درجه یک پژوهش را از دانشگاه تهران دریافت نمود. در سال‌های ۱۳۹۳ و ۱۳۹۵ دو نكوداشت برایش برگزار شد و از کوشش‌های وی در گسترش مطالعات و علوم قرآن در دانشگاه تجلیل شد.

آثار (چاپی اش) عبارت‌اند از:

۱. پژوهشی در تاریخ قرآن کریم (کتاب سال جمهوری اسلامی، سال ۱۳۶۳)
۲. تفسیر کاشف (۵ ج، با همکاری استاد عبدالکریم بی‌آزار شیرازی)
۳. اسباب النزول
۴. ابن عباس و مکانته فی التفسیر و المعارف الاخری (ترجمه)
۵. آداب تعلیم و تعلم در اسلام (ترجمه منیة المرید شهید ثانی)
۶. اسلام در کنار مصیبت‌دیدگان و افسرده‌دلان (ترجمه مسکن الفؤاد شهید ثانی)
۷. تاریخ شیعه (ترجمه تاریخ الشيعة شیخ محمد حسین مظفر)
۸. تاریخ ادیان (ترجمه)
۹. تاریخ قرائات قرآن کریم
۱۰. میثاق در قرآن (با همکاری استاد بی‌آزار شیرازی)
۱۱. سه مقاله در تاریخ قرآن و علم نحو
۱۲. ابلیس فی القرآن و الحدیث
۱۳. سهم فرهنگ ایران در پیشرفت بشریت
۱۴. کشف الفهارس: فهرس المخطوطات فی مکتبات ایران (۴ ج)، التفسیر و علوم القرآن
۱۵. فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه دانشکده الهیات و معارف اسلامی (۲ ج)
۱۶. سه گفتار در مسائل تربیتی اسلام
۱۷. روان‌شناسی از دیدگاه غزالی و دانشمندان اسلامی
۱۸. گامی فراسوی روان‌شناسی اسلامی
۱۹. مجموعه مقالات

آن مرحوم در ۹۱ سالگی، روز پنج‌شنبه ۱۲ تیر ۱۴۰۴ شمسی (۷ محرم الحرام ۱۴۴۷ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش در روز شنبه پس از تشییع و نماز حجت الاسلام والمسلمین سید محمود میرلوحی در قطعه دانشوران بهشت زهرا به خاک خفت.

دکتر دیباجی

استاد دکتر سیدابراهیم دیباجی از استادان مشهور دانشگاه تهران بود. آن فقید سعید در آذرماه ۱۳۱۵ شمسی (شوال المکرم ۱۳۵۵ق) در فروشان از توابع سده (خمینی شهر) اصفهان زاده شد. پدرش حجت الاسلام والمسلمین حاج سیدفتح الله دیباجی بود. وی پس از تحصیلات نخستین، به اصفهان آمد و ادبیات را نزد استادان سیداحمد مقدس بیدآبادی، شیخ محمدعلی معلم حبیب آبادی، شیخ حیدرعلی صلواتی و شیخ قنبرعلی صفرزاده، شرح لمعه را نزد آیت الله سیدمصطفی مهدوی و شیخ رمضانعلی املایی، سطوح عالیّه را هم نزد حضرات آیات سیدمحمد هاشمی، شیخ احمد فیاض، شیخ عباسعلی ادیب و شیخ محمدحسین اشنی و خارج فقه را هم نزد حضرات آیات حاج آقا رحیم ارباب، شیخ محمود مفید، میرزا علی آقا شیرازی و شیخ محمدعلی حکیم آموخت و سپس به قم آمد و چندی در درس آیت الله العظمی گلپایگانی حضور یافت. در ۱۳۳۹ به تهران رفت و در درس آیات سیداحمد خوانساری و میرزا ابوالحسن شعرانی حاضر شد. در سال ۱۳۵۰ به اخذ درجه فوق لیسانس فلسفه از دانشکده الهیات و در سال ۱۳۶۰ به اخذ درجه دکتری از دانشگاه قدیس یوسف (بیروت) نایل آمد. وی سال ها به تدریس در دانشگاه های تهران، تربیت مدرس و تربیت معلم و تحقیق و پژوهش در مؤسسه لغت نامه دهخدا، کتابخانه مجلس و کتابخانه دانشکده الهیات پرداخت و آثار بسیاری بر جای نهاد. وی از آیت الله میرسیدعلی بهبهانی اجازه اجتهاد و از علامه شیخ آقا بزرگ تهرانی هم اجازه روایت داشت.

آثارش عبارت اند از:

۱. فهرست نسخه های خطی کتابخانه مجلس، شماره دهم بخش یکم (با همکاری عبدالحسین حائری و عالمه اوحدی)
۲. فهرست نسخه های خطی کتابخانه خانقاه نعمت اللهی تهران (۲ ج)
۳. فهرست مقاله های موجود در مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران (بخش اول)
۴. الجدید فی الصرف والنحو
۵. بدایة البلاغة
۶. ابن سینا به روایت اشکوری و اردکانی
۷. تصحیح چهارده رساله فارسی عرفانی از صائِن الدین ترکه اصفهانی (با همکاری دکتر موسوی)
۸. تصحیح «المناهج فی المنطق» ابن ترکه
۹. مدخل منطق لوکری

۶۴۸

آینه پژوهش | ۲۱۳

سال ۳۶ | شماره ۳

مرداد و شهریور ۱۴۰۴

۱۰. تصحیح بخش الهی «بیان الحق بضمنان الصدق» لوکری
۱۱. تصحیح «القبسات» میرداماد (با همکاری پروفسور ایزوتسو، پروفسور لندلت، دکتر موسوی بهبهانی و دکتر مهدی محقق)
۱۲. تصحیح «حکمة الاشراق الی کتاب الآفاق» محمد مرتضی زبیدی (با همکاری دکتر مرتضی کاظم شیرودی)
۱۳. معجم المثنی
۱۴. فرهنگ تحلیلی منطق صوری
۱۵. موسوعة اصطلاحات العلوم والفنون
۱۶. فرهنگ تحلیلی معربات
۱۷. فرهنگ تحلیلی علوم بلاغی
۱۸. سهم معارف اسلامی در پدیداری سمانتیک و هرمنوتیک در جهان
۱۹. فرهنگ تحلیلی علوم دستوری عربی
۲۰. فرهنگ تحلیلی اصول فقه اسلامی
۲۱. فرهنگ فلسفی - منطقی
۲۲. فرهنگ فراهی، شرح نصاب الصبیان ابونصر فراهی
۲۳. دستور زبان تطبیقی عربی و فارسی
۲۴. مقایسه غزل‌های دیوان شمس با غزل‌های حافظ
۲۵. مولانا و حافظ
۲۶. آثار و افکار ابن عربی در عارفان پس از او
۲۷. مجموعه مقالات
۲۸. سهم زبان فارسی در گسترش علوم بلاغی و آثاری دیگر
۲۹. نهج البلاغه و میراث‌های مکتوب آن در دانشگاه تهران
۳۰. المنتخب من الکتاب و السنة و الخطب
۳۱. نخستین رساله‌های دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران (با همکاری حسن فقیه عبداللهی و طاهره امینی)

آن مرحوم در ۸۹ سالگی روز پنج‌شنبه ۲ مرداد ۱۴۰۴ شمسی (۲۸ محرم الحرام ۱۴۴۷ق) بدرود زندگی گفت و پیکرش پس از تشییع و نماز حجت الاسلام والمسلمین حاج شیخ مجید رسولیان، در قطعه نام‌آوران بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

حجت الاسلام صادقی اردستانی

آقای حاج شیخ احمد صادقی اردستانی از فضیله‌ی حوزه علمیه قم به شمار می‌رفت. وی روز سه‌شنبه هفتم مهرماه سال ۱۳۲۱ شمسی (۱۸ رمضان ۱۳۶۱ ق)، در روستای کچو مثقال - از توابع اردستان - زاده شد. سال ۱۳۴۱ رهسپار قم شد و پس از تکمیل ادبیات نزد آیات شیخ حسن تهرانی، شیخ رحمت‌الله فشارکی، شیخ محمدرضا آدینه‌وند و احمد جنتی، سطوح عالی را نزد حضرات آیات شیخ محمدتقی ستوده، شیخ محمدعلی گرامی، شیخ محسن حرم‌پناهی، میرزا علی مشکینی، سلطانی طباطبایی، علی احمدی میانجی، احمد پایانی و ابوالقاسم خزعلی و شرح منظومه و اسفار را هم از آیات احمد بهشتی و انصاری شیرازی فرا گرفت. پس از آن در دروس خارج آیات عظام نوری همدانی، فاضل لنکرانی، جعفر سبحانی، میرزا کاظم تبریزی، سید ابوالقاسم کوکبی، حسینعلی منتظری، شیخ مرتضی حایری یزدی و سید موسی شبیری زنجان‌ی حاضر شد و مبانی علمی‌اش را استوار ساخت و هم‌زمان به تألیف و تبلیغ دین در شهرهای مختلف پرداخت.

آثارش عبارت‌اند از:

۱. با خدای جهان
۲. آیین‌نامه حج
۳. درسی از خداشناسی
۴. جلوه‌های نماز در قرآن و حدیث
۵. روزه
۶. زندان در اسلام
۷. عبادت در اسلام
۸. کشیش تازه‌مسلمان
۹. مناجات و نغمه‌های توحید
۱۰. حج از میقات تا میعاد
۱۱. در جهت وحدت امت اسلامی
۱۲. اخلاق خانواده (۳ ج)
۱۳. اخلاق زن و شوهر و تنظیم خانواده
۱۴. اخلاق زندگی

۶۵۰

آینه پژوهش | ۲۱۳
سال ۳۶ | شماره ۳
مرداد و شهریور ۱۴۰۴

۱۵. اخلاق و روابط اجتماعی
۱۶. اسلام و مسائل جنسی و زناشویی
۱۷. اسلام و منافقین
۱۸. پانصد حدیث اعتقادی و اخلاقی
۱۹. جاهلیت از دیدگاه قرآن و نهج البلاغه
۲۰. نیازهای جوانان
۲۱. زیبایی‌های بهشت
۲۲. داستان‌های کودکی مردان بزرگ
۲۳. سلمان فارسی
۲۴. زندگانی حضرت عبدالعظیم (ع)
۲۵. زندگانی حضرت ابوالفضل (ع)
۲۶. فاطمه (ع) الگوی زن مسلمان
۲۷. فرزندان موسی بن جعفر (ع)
۲۸. زنان دانشمند و راویان حدیث
۲۹. تصحیح قرب الاسناد
۳۰. ترجمه: النوادر
۳۱. توسعه اقتصادی و عدالت اجتماعی

آن فقید سعید در ۸۳ سالگی روز شنبه چهارم مردادماه سال ۱۴۰۴ شمسی (اول صفرالخير ۱۴۴۷ق) بدرود حیات گفت و پیکرش روز یکشنبه پس از نماز حجت‌الاسلام والمسلمین سیدعلی موسوی اردبیلی در زادگاهش آرام گرفت.

آیت‌الله باغانی

مرحوم آیت‌الله آقای حاج شیخ علی اصغر باغانی از عالمان تهران بود. او سال ۱۳۱۳ شمسی در سبزوار زاده شد و ادبیات و معالم و شرح لمعه را در آن شهر آموخت و سپس به مشهد مقدس رفت. بخشی از سطوح را در محضر آیات حاج میرزااحمد مدرس و حاج میرزاجواد تهرانی فراگرفت؛ پس از آن سال ۱۳۳۴ به قم آمد و سطوح عالیّه را نزد حضرات آیات نوری همدانی، مکارم شیرازی و سلطانی طباطبایی آموخت و سپس در دروس خارج آیات عظام امام خمینی،

گلپایگانی، محقق داماد و حاج آقا مرتضی حائری حاضر شد و بهره‌های فراوان برد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به نمایندگی مردم سبزوار در مجلس شورای اسلامی برگزیده شد و در انفجار دفتر حزب جمهوری در ۷ تیر ۱۳۶۰ به سختی مجروح شد، اما به خواست خدا زنده ماند و به خدمات خویش ادامه داد. وی بار دیگر در دوره چهارم مجلس به نمایندگی مردم سبزوار انتخاب شد و ریاست کمیسیون قضایی و حقوقی آن را بر عهده گرفت. پس از اتمام دوره نمایندگی، به تدریس در دانشگاه‌های امام صادق، علامه طباطبائی، شهید بهشتی و مدرسه عالی شهید مطهری پرداخت و نیز ریاست شعبه ۱۳ دیوان عالی کشور و نمایندگی رهبری در دانشگاه شهید بهشتی را هم بر عهده داشت. فرزندش شهید ناصرالدین باغانی (که وصیت‌نامه‌اش معروف است و خواندن آن بارها مورد تأکید رهبر انقلاب قرار گرفته است) هم در سال ۱۳۶۵ به خیل شهیدان دفاع مقدس پیوست.

آثارش عبارت‌اند از:

۱. بازمانده حزب جمهوری (خاطرات)
۲. ریشه‌های انقلاب اسلامی بر محور وصیت‌نامه امام خمینی

آن مرحوم در ۹۱ سالگی روز جمعه ۱۷ مرداد ۱۴۰۴ شمسی (۱۴ صفرالخير ۱۴۴۷ق) بدرود زندگی گفت و پیکرش صبح روز یک‌شنبه ۱۹ مرداد در بهشت زهرا به خاک خفت.

آیت‌الله موحد

آیت‌الله آقای حاج شیخ علی موحد از عالمان نامی شیراز بود. وی سال ۱۳۲۵ شمسی در شیراز به دنیا آمد و از سال ۱۳۳۷ به تحصیل علوم دینی پرداخت. ادبیات و شرح لمعه را نزد پدر بزرگوارش آیت‌الله حاج شیخ محمدعلی موحد فراگرفت و سپس در سال ۱۳۴۰ به قم آمد. سطوح عالی را نزد حضرات آیات نوری همدانی، مکارم شیرازی و فاضل لنکرانی آموخت و پس از آن در دروس خارج آیات عظام گلپایگانی، شریعتمداری، محقق داماد و میرزاهاشم آملی (۸ سال، فقه و اصول) حاضر شد و مبانی علمی‌اش را استوار ساخت. پس از وفات پدرش به شیراز بازگشت و مدیریت مدرسه خان را بر عهده گرفت و به تدریس و خدمات علمی و دینی پرداخت. پیش از پیروزی انقلاب، چند بار دستگیر و زندانی شد و پس از پیروزی انقلاب هم به نمایندگی مردم استان فارس در مجلس خبرگان رهبری (دوره دوم) و امامت موقت جمعه شیراز برگزیده شد و دانشگاه آزاد اسلامی و حوزه علمیه خاوران شیراز را تأسیس کرد و ریاست آن دو و

تدریس خارج فقه (در مدرسه محمودیه) و تدریس در دانشگاه‌ها و نهادهای انقلابی را هم بر عهده داشت.

آثارش عبارت‌اند از:

۱. برداشت‌هایی از قرآن
۲. جزواتی در اخلاق
۳. تقریرات فقه و اصول آیت‌الله آملی

آن مرحوم در ۷۹ سالگی روز سه‌شنبه ۲۴ تیر ۱۴۰۴ شمسی (۱۹ محرم الحرام ۱۴۴۷ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از تشییع و نماز حجت‌الاسلام والمسلمین سیدعلی اصغر دستغیب بر آن در حرم امامزاده علاءالدین حسین به خاک سپرده شد.

حجت‌الاسلام اسلامی

حجت‌الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ محمود اسلامی از عالمان محترم شیراز بود. وی سال ۱۳۲۸ شمسی در جهرم زاده شد و در نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد. مقدمات را نزد حجج اسلام شیخ محمد نمازی و شهید شیخ محمدابراهیم حقدان آموخت و به مشهد مقدس رفت و ادبیات را نزد حجج اسلام ادیب نیشابوری و حجت هاشمی فراگرفت و شرح لمعه را هم نزد آیت‌الله حاج سیداحمد مدرس یزدی آموخت و به نجف اشرف مهاجرت کرد. سپس سطوح عالیّه را نزد حضرات آیات شهید مدنی و شیخ مجتبی لنگرانی و بخشی از دروس خارج فقه و اصول را نزد آیت‌الله سیدعبدالعزیز سبزواری فراگرفت. در سال ۱۳۵۲ شمسی به شیراز آمد و در دروس آیات سیدکرامت‌الله ملک حسینی و شیخ مجدالدین محلاتی شرکت جست و امامت جماعت مسجد ظهراب بیگ را هم بر عهده گرفت و سالیان فراوان به تدریس و تألیف و تبلیغ دین پرداخت.

آثارش عبارت‌اند از:

۱. مصابیح الدجی (احادیث موضوعی)
۲. بوستان دوستان (کشکول)
۳. اصول عقاید
۴. شرحی بر ادبیات عرب
۵. تقریرات دروس آیت‌الله سبزواری

آن مرحوم در ۷۶ سالگی روز یکشنبه ۱۵ تیر ۱۴۰۴ شمسی (۱۰ محرم الحرام ۱۴۴۷ ق) بدرود
حیات گفت و پیکرش پس از تشییع و نماز حجت الاسلام والمسلمین حاج شیخ لطف الله
دژکام در دارالرحمه شیراز به خاک سپرده شد.